

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quinam tum tempores præcipuarum ecclesiam Episcopi fuerunt. Cap. XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

EVAGR. HISTORIAE

111
nus verò incurfione cum toto exercitu in fines ditionis Perfarum facta, tota hyeme ibi commoratus est, nemine quicquam omnino ei exhibenti moleftiarum. Circiter vero Solftitium æftiuum redit, nulla parte exercitus amiffa: atque in finibus, quibus Romanorum & Perfarum imperium terminatur, cum magna vitæ prosperitate & rerû gestarum gloria totum æftatis tempus contriuit.

Quod Chosroes cum se superatum pugna dolenter tuliffet, mortuus est, filio suo Hormisdæ Perfarum imperio relicto.

Cap. XV.

CHosroes autem ingenti doloris cumulo oppressus, animo fracto & ancipiti cura debilitato languens, crebris deniq; & varijs ægritudinis fluctibus demersus, miserandum in modum interiit: ac legem, quam scripsit, ne rex Perfarû in posterum contra Romanos arma ferret, velut sempiternum suæ fugæ monumentum post se reliquit. Quo extincto, Ormisdæ eius filius regnum capescit: de quo in præsentia omitto dicere, quandoquidem res deinceps exponendæ, me ad se vocant, & sermonis nostri cursum eo transferri expectant.

Quinam tum temporis præcipuarum ecclesiarum Episcopi fuerunt.

Cap. XVI.

*Benedi-
ctus voca-
tur à Pla-
tina.*

CVm Ioannes, qui alio nomine Cælinus dicebatur, ex vita migrasset, Bonofus episcopatus Romani suscipit gubernacula: cui successit Ioannes alter: hunc rursus secutus est Pelagius. Episcopatum autem Constantinopolitanum, post Ioannem, Euty chius, qui etiam antea eundem rexerat, capescit. In sedem vero Alexandrinam, Apollinario mortuo, Ioannes successit: post quem Eulogius. Ad episcopatus Hierosolymitani gradum post Macarium ascendit Ioannes, qui in monasterio, quod

ἐν τῷ ἱεροῦ

ἄκοι μίτωρ dicitur, vitam valde inopem & austeram trāsegerat: cuius temporibus nihil in statu ecclesie nouatū fuit.

De terræmotu in Antiochia regnante Tiberio.

Caput XVII.

ANtiochiæ potro, & Daphnæ, quæ est illi finitima, ad tertium annum imperij Tiberij Cæsaris tam ingens terræmotus in ipsa meridie extitit, vt Daphne tota, eius vi & impetu concideret, & Antiochiæ ædificia tam publica, quàm priuata ad terrā vsque distrumperentur illa quidem, sed non ita tamen, vt ad solum ruerent. Acciderunt præterea tum Antiochiæ, tum Constantinopoli alia nonnulla, quæ longum sermōnem requirunt: quæ quidem certe vtrāque urbem grauius exagitarunt, & in maximas turbas coniecerunt: atque vt ex diuino quodam zelo orta sunt, sic exitum habuere planè admirabilem, de quibus deinceps verba facturus sum.

De tumultu qui propter scelestum Anatolium

fiebat. Cap. XVIII

ANatolius quidam, vir primum quidem plebeius & mollis, postea verò ad magistratus & alia munera obeunda subdolè, nescio quo modo, arrepsit, & Antiochiæ ætatem traduxit. Quo in loco res, quas habebat in manibus, sedulo executus est. Vnde cum Gregorio eius urbis antistite maximam conflauit familiaritatè: perfæpeq; illū adiit, partim gratia de negocijs suis colloquēdi, partim vt maiorem authoritatem ex crebra eius consuetudine sibi conciliaret. Iste Anatolius hostias simulachris immolasse fortè deprehensus est: qui cum vocaretur in quæstionem, homo impius, præstigiator, & infinitis inuolutus sceleribus repertus fuit. Et tamè parū aberat, quin & ipse, & sui oēs (habuit nāq; alios sui similes, qui idolis ita de sacrificasse manifestò tenebātur) liberi dimissi fuissent, nisi populus excitato tumultu, omnia turbis ita miscuisset,

Qq 2 vt con-